

**LAUDATIO PENTRU PROFESORUL STELIAN DUMISTRĂCEL
LA CONFERIREA TITLULUI DE *DOCTOR HONORIS CAUSA*
AL UNIVERSITĂȚII DE STAT „ALECU RUSSO” DIN BĂLȚI,
29 MARTIE 2012**

ALA SAINENCO*

În 2012, Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți îi acorda profesorului Stelian Dumistrăcel titlul de *Doctor Honoris Causa*. A fost și rămâne un gest firesc pentru parcursul Domniei sale, în care consunau recunoștința și grațitudinea universitarilor filologi bălțeni pentru profesorul care a încurajat și a susținut eforturile de aliniere la sistemul de învățământ și cercetare din țară. Am făcut parte din comisia de *laudatio*. Ocupându-mă nemijlocit cu redactarea textului de *laudatio*, am avut ocazia de a mă apropia de profesorul Stelian Dumistrăcel din necesitatea de a-i urmări parcursul și a-i reciti lucrările, fiind într-o continuă comunicare și consultare asupra elogiului. Redăm mai jos, cu mici ajustări, dictate, cele mai multe, firesc, de distanța temporală, textul agreat de Stelian Dumistrăcel.

*

Biografiile și autobiografiile profesorului Stelian Dumistrăcel punctează ca borne profesionale relația sa cu Iașiul: absolvent al Facultății de Litere de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași (1958); doctor în filologie al aceleiași Universități (1974); conducător de doctorat la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași din 1990 în specialitatea „filologie”. Fiind legată, în primul rând, de universitatea ieșeană, activitatea și formarea profesorului Stelian Dumistrăcel au înscris însă spații de formare mai întinse ca arie geografică și forme de activitate mai diverse decât cea a unui lingvist specializat strict într-un domeniu:

a) *specializări și stagii de documentare*:

– în Germania: 1967, 1969, la Berlin (cu Werner Bahner) și ca bursier DAAD în 1975 la Tübingen (cu Eugenio Coseriu), Heidelberg (cu K. Baldinger), Bonn (cu H. Meier), Marburg/Lahn (cu L.-E. Schmidt), în 1991 la Tübingen, Heidelberg, Mannheim;

* Memorialul Ipotești – Centrul Național de Studii „Mihai Eminescu”, Ipotești, România (alasainenco2@gmail.com).

– în Franța, 1977, la Paris (cu M.-R. Aurembou), Lyon (cu Gaston Tuailon), Toulouse (cu J.-L. Fossat, X. Ravier);

b) *activitate didactică și de cercetare:*

– cercetător științific (principal) la Institutul de Filologie Română „Alexandru Philippide” al Filialei Iași a Academiei Române (1958–1997);

– cercetător științific principal gr. I cu ½ normă (1997–2014);

– profesor invitat pentru cursuri la Departamentul de limbă și literatură română pentru studenți străini (din Republica Moldova și din Ucraina) al Facultății de Litere a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași (1992–2000);

– profesor titular la Facultatea de Litere, Istorie și Teologie, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați; cursuri la ciclul licență: istoria limbii române, etnolingvistică, introducere în lexicografie; și masterat: la secția de Litere (*Lingvistica textului*) și de Istorie (*Etnolingvistică danubiană*) (1997–2000);

– profesor asociat (din 1997), profesor titular (din 2001), profesor invitat (din 2004) la Departamentul de jurnalistică și științele comunicării al Universității „Alexandru Ioan Cuza”; cursuri la ciclul licență: *Discursul jurnalistic (fonetică aplicată, gramatică, lexic; stilistică și retorică); Elemente de pragmatică a comunicării*; la masteratul de profil;

– cursuri la Școala Doctorală a Facultății de Litere (din 2005): *Stilistică generală* și *Filosofia limbajului*; anterior: cursuri de dialectologie, ca suplینire, la Facultatea de Litere (1993–1998); profesor asociat la Facultatea de Istorie a Universității „Alexandru Ioan Cuza” – cursuri de etnolingvistică (1991–2000);

– profesor invitat la „Friedrich-Schiller-Universität Jena” (semestrul de iarnă al anului universitar 1996–1997);

– profesor invitat pentru conferințe la Universitățile din Jena (1995, 1996) și Heidelberg (1996);

– profesor invitat pentru ciclul de lecții *Frazeologia românească și „discursul repetat”* la Universitatea „Alec Russo” din Bălți, Republica Moldova (2003);

c) *activitate în comisii pentru acordarea de titluri științifice:*

– în comisii de doctorat la Universitățile din Iași, București și Cluj-Napoca și în comisia pentru acordarea titlului de doctor habilitat în științe filologice la Universitatea de Stat din Moldova;

– în comisiile de *laudatio* pentru acordarea titlului de doctor *honoris causa* următorilor lingviști și filologi: Eugeniu Coșeriu (Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, 2000, și Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, 2001); G. Tohăneanu și Ion Brezeanu (Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, 2000); Marius Sala (Universitatea „Ștefan cel Mare”, 2006; Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, 2010);

– membru al Seminarului științific pentru discutarea tezelor de doctor și doctor habilitat în Filologie la specialitățile „limba română” și „lingvistică generală” al Universității de Stat „Alec Russo” din Bălți (2011–2022);

d) *activitate de management:*

– șef al Sectorului de lexicologie-lexicografie, dialectologie și toponimie (1970–1974);

– director adjunct onorific al Institutului de Filologie Română „Alexandru Philippide” al Filialei Iași a Academiei Române (1975–1984);

– șef al Departamentului de dialectologie (1990–2010);

e) *participări la manifestări științifice:* la congresele internaționale de lingvistică și filologie romanică de la București (1968) și de la Napoli (1974), la manifestări internaționale de românistică (München, 1993; Tübingen, 1995), la congrese de dialectologie romanică (Aix-en-Provence, 1974; Palermo, 1990), la colocviile comitetului internațional pentru *Atlas linguistique roman* (Aussois, Franța, 1992; Barcelona, 1994; Grenoble, 1996), la numeroase manifestări științifice desfășurate, între 1991 și 2022, la Bălți și Chișinău;

f) *membre în colegiul de redacție* al publicației Institutului de Filologie Română „Alexandru Philippide” al Filialei Iași a Academiei Române „Anuar de lingvistică și istorie literară” (secretar științific de redacție în 1962; redactor-șef din 1990), reprezentând colaborarea la apariția a 43 de tomuri), și al revistei „Limba română” (Chișinău); *membre în comitetul științific* al publicației „Philologica Jassyensia”;

g) *colaborator la reviste* („Iașul literar”, „Convorbiri literare”, „Semn”, „Dacia literară”, „Cronica”, „Revista română”, „Contemporanul”) și la cotidiene („Monitorul”, „Ziarul de Iași”, „Lumina”) și colaborări la Radio Iași și la Radio România Cultural; *consultant*, în mass-media, în probleme de pragmatică a comunicării, de socio- și psiholingvistică și de cultivare a limbii; *realizator al unei emisiuni de profil* („Limba ce-o vorbim” – canalul „Europa Nova”, 1995–1997);

h) *membre al Uniunii Scriitorilor din România* (din 2010);

i) doctor *honoris causa* al Universității „Dunărea de Jos” din Galați (2011)¹.

„Enciclopedist original, dominat de rigoarea omului de știință”, „cu disponibilități superioare de relaționare” (Zugun 2002: 18), profesorul Stelian Dumistrăcel nu și-a limitat demersul epistemologic la un singur domeniu, nu a părăsit și nu a renunțat la domeniile de studii, ci doar le-a amplificat, conferindu-le alte dimensiuni. Orientarea inițială spre *dialectologie*, „benefică formativ pentru orice lingvist, căci dialectologia înseamnă, mai întâi, contactul cu vorbitorul și cu vorbirea, iar, apoi, pentru cei interesați sau cu «înclinații», orientarea spre socio- și psiholingvistică și, la urma urmelor, plasarea în problematica majoră a antropologiei culturale” – așa cum afirma Stelian Dumistrăcel însuși – i-a favorizat „împliniri” și i-a adus „satisfacții” pe mai multe planuri: „participarea, în calitate de membru al comitetului național român pentru realizarea lucrărilor respective, la proiectele internaționale *Atlas linguarum Europae* (ALE) și *Atlas linguistique roman* (ALiR) și, nu în ultimul rând, șansa de a lansa, în 1990, cu sprijinul larg al acad. Silviu Berejan, proiectul *Graiuri românești de la Est de Carpați. Etnotexte*,

¹ Ulterior, doctor *honoris causa* al Universității „Alec Russo” din Bălți (2012) și al Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău (2017).

de colaborare cu dialectologii de la Institutul de Lingvistică al Academiei de Științe a Republicii Moldova (Vasile Pavel, Valentina Corcimari, Valeriu Sclifos, realizând anchete în 30 de localități din România, Republica Moldova și Ucraina, în vederea publicării unor volume de etno- și sociotexte)” (Dumistrăcel 2007: 101).

Volumele realizate individual sau în colaborare, articolele și recenziile sunt dovada contribuției „unuia din cei mai avizați specialiști în problematica generală a dialectologiei” (Beltechi 2007: 131) la abordarea raporturilor dintre limba literară și graiurile dacoromâne din perspectivă socio- și psiholingvistică. Ar fi suficient să amintim, în acest sens, titlurile recenziilor la lucrările de dialectologie ale profesorului Stelian Dumistrăcel și numele celor care le-au semnat:

– *O contribuție importantă la studiul unei etape de o deosebită complexitate din istoria fonetismului graiurilor dacoromâne*, de Dorin N. Urișescu (Urișescu 1979), pentru *Influența limbii literare asupra graiurilor dacoromâne. Fonetica neologismului* (Dumistrăcel 1978), distinsă și cu Premiul „Timotei Cipariu” al Academiei Române;

– *O lucrare nouă, unică în domeniu din mai multe puncte de vedere*, de Mircea Ciubotaru (Ciubotaru 1998: 120) și *Adevărată premieră în domeniul teoriei și metodologiei cercetării graiurilor*, de Valentina Corcimari (Corcimari 1997: 5), pentru *Ancheta dialectală ca formă de comunicare* (Dumistrăcel et al. 1997).

În același domeniu al dialectologiei se impune ca relevantă și contribuția lui Stelian Dumistrăcel la introducerea informatizării, prin tehnoredactarea asistată de calculator, în cartografia lingvistică românească, în colaborare cu Institutul de Informatică Teoretică al Filialei Iași a Academiei Române, precum și lansarea, în colaborare cu Institutul de Lingvistică de la Chișinău, a proiectului de recuperare, în spiritul activității Școlii sociologice *Gusti*, a moștenirii culturale aparținând comunităților rurale din localitățile dispărute și strămutate în cursul regimurilor totalitare din a doua jumătate a secolului al XX-lea, prin anchete desfășurate în Moldova istorică.

Transcenderea spre alte domenii ale științelor filologice, ca urmare a ceea ce însuși Stelian Dumistrăcel aprecia ca fiind o „viziune de antropologie culturală”, a însemnat transferul unor posibilități de interpretare și orientarea spre domenii interdisciplinare. Din materialul oferit de atlase lingvistice, dicționare, literatura cultă și populară, Stelian Dumistrăcel a construit eșafodajul pentru elaborarea studiilor de istorie a limbii, limbă literară, lexicologie, stilistică (etimologie, semantică, cultivarea limbii, limba și stilul scriitorilor). Sunt relevante, în acest sens, contribuția la *Dicționarul limbii române* (serie nouă), t. X, partea a II-a (1987), partea a III-a (1990) și partea a IV-a (1992), București, Editura Academiei Române; apoi la *Dicționarul explicativ ilustrat al limbii române* (coord. Eugenia Dima), Chișinău, Editurile Arc și Gunivas, 2007 și în sfârșit studiile sale de stilistică literară și istoria limbii.

Un alt domeniu „care l-a acaparat începând din anii '80” și cu care numele Stelian Dumistrăcel se identifică nu mai puțin decât cu dialectologia este *frazologia*.

Aportul său, într-o formulare rezumativă, vizează: (1) promovarea cercetării monografice, interdisciplinare a elementelor autohtone din vocabularul limbii române; (2) schițarea tipologiei genealogice și funcționale a frazeologismelor românești; (3) realizarea unui dicționar de expresii din perspectiva antropologiei culturale.

Cele trei lucrări semnate de Stelian Dumistrăcel – *Lexic românesc. Cuvinte, metafore, expresii* (Dumistrăcel 1980; Dumistrăcel 2011), *Expresii românești. Biografii – motivații* (Dumistrăcel 1997), *Până-n pânzele albe. Expresii românești. Biografii – motivații* (Dumistrăcel 2001) – oferă cea mai plauzibilă explicație, susținută, așa cum considera că este necesar, de „cercetarea aprofundată a lucrurilor și a obiceiurilor, ceea ce înseamnă cunoașterea culturii materiale și spirituale rurale”, orientată „spre grupări referitoare la expresii reflectând orientarea în spațiu și perceperea timpului, ocupațiile primordiale (de la stadiul de „prădători” la acela de producători), practicile magice și credințele religioase, vechile obiceiuri familiale, dreptul cutumiar și, în sfârșit, confruntarea cu alte etnii și civilizații”, toate acestea însemnând, în fond, „lingvistică din perspectiva antropologiei culturale”.

Referințele critice la aceste volume subliniază importanța demersului realizat de Stelian Dumistrăcel în explicarea imaginarului lingvistic românesc:

– „Marele merit al autorului e, în această carte, finețea analizei. [...] Cu prudența necesară, lingvistul disociază, compară, evaluează diferite ipoteze și adesea lasă mai multe căi deschise interpretării”, menționa Rodica Zafiu (Zafiu 1998: 16) cu referire la *Expresii românești. Biografii – motivații*;

– „Lingvistul ieșean Stelian Dumistrăcel umple golul lexicografic din acest domeniu și, prin contribuțiile de *teorie lingvistică* aduse în cele două *Prefețe*, bazate pe dicționarul său, impune definitiv o temă specifică de studiu al limbii române din toate timpurile, deci de când limba română este atestată”, afirma Petru Zugun (Zugun 2002: 18) despre *Până-n pânzele albe. Dicționar de expresii românești*;

– „Il s’ensuit que la méthode synchronique doit être corroborée avec les méthodes diachronique et de la géographie linguistique, toutes ces méthodes étant nécessaires et se complétant mutuellement. Grâce à ce procédé, nous avons la satisfaction de lire des explications véridiques pour bon nombre de mots, de métaphores et d’expressions dont la forme ultime et la sphère d’activité actuelle ne sont pas faciles à comprendre”, aprecia Haralambie Mihăescu, membru corespondent al Academiei Române (Mihăescu 1981: 197), cu referire la *Lexic românesc. Cuvinte, metafore, expresii*.

N-am putea trece peste două aprecieri, de care, după cum recunoaște Stelian Dumistrăcel, s-a bucurat enorm: după ce a citit, într-o noapte, la Tübingen, *Expresii românești*, profesorul Eugeniu Coșeriu i-a spus: „frumoasă carte ai scris!”, iar când, la „Colocviile filologice gălățene” (2001), a prezentat o primă comunicare având ca obiect modificarea enunțului aparținând discursului repetat, Magistrul l-a felicitat: „Domnule Dumistrăcel, ne-ai copleșit!”.

Preocupările pentru dialectologie, ca dialectologie a vorbitorului, descoperirea principiilor „mecanismului modificării «enunțurilor aparținând

discursului repetat»”, activitatea didactică la Departamentul de jurnalistică și științele comunicării de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, cursurile de stilistică a vorbirii și de retorică au contribuit la apariția și dezvoltarea unui interes deosebit pentru discursul jurnalistic. Orientarea spre acest domeniu i-a prilejuit „reevaluarea, din perspectiva retoricii clasice și a pragmaticii moderne, a statutului «stilurilor funcționale» ale limbii române, pornind de la analiza limbajului publicistic”. După cum afirmă Stelian Dumistrăcel însuși, „mutația de interes o reprezintă reorientarea de la stilistica limbii literare (având ca obiect de studiu dezvoltări culturale, stilul beletristic și pe cel științific, în principal), spre aceea a limbajului, a vorbirii, care a dispus de miezul tuturor stilurilor și limbajelor funcționale din limba «exemplară» de mai târziu” (Dumistrăcel 2007: 105–106).

„Stelian Dumistrăcel, afirmă Rodica Zafiu, corectează interpretările reduționiste ale *funcției fatice*, care a fost uneori înțeleasă ca o simplă operație de menținere și verificare, prin formula ritualizată, a canalului fizic [...]. Acoperirea mai largă a conceptului este clarificată printr-o revenire la surse – la antropolingvistica lui Malinowski – și prin raportare la „funcția de apel” din modelul lui K. Bühler, care acoperă deopotrivă faticul și conativul”; „ideea esențialității funcției fatice [...] este susținută de autor cu argumente solide; se contracarează astfel opinia, destul de răspândită, conform căreia reprezentativă pentru discursul presei ar fi funcția conativă” (Zafiu 2007: 143).

Relevantă este și apropierea tot mai insistentă a profesorului Stelian Dumistrăcel de teoria integralistă despre limbaj. Așa cum observă și Dan S. Stoica, „coșerian declarat, Stelian Dumistrăcel raportează la construcțiile Magistrului de la Tübingen propriile sale viziuni asupra stilului funcțional” (Stoica 2007: 138). Lucrarea care îi este consacrată memoriei lui Eugeniu Coșeriu și care constituie „un model în ceea ce privește aplicarea principiilor recomandate de Eugeniu Coșeriu pentru cercetare” (Munteanu 2007: 137) este *Discursul repetat în textul jurnalistic. Tentația instituirii comuniunii fatice prin mass-media* (Dumistrăcel 2006), „un veritabil tratat de lingvistică a textului”.

Raportarea la Eugeniu Coșeriu, de la care, așa cum afirmă Stelian Dumistrăcel, „peste toate”, a învățat „o lecție de bază Coșeriu: cercetarea trebuie să fie critică, recuperatoare și integratoare”, devine o constantă a demersurilor sale epistemologice: articole publicate în volume colective și în reviste, comunicări la conferințe, cursuri, toate acestea pun în valoare concepte coșeriene despre limbaj, oferă modele de abordare integralistă, promovează cea mai amplă teorie asupra limbajului.

Nu doar raportarea la teoria coșeriană, încadrabilă în limitele propriilor lucrări, definește însă activitatea de promovare de către profesorul Stelian Dumistrăcel a integralismului lingvistic. Primul volum al lui Eugeniu Coșeriu – *Lingvistică din perspectivă spațială și antropologică. Trei studii* – apare la o editură din Republica Moldova (Coșeriu 1994a), prin contribuția lui Stelian Dumistrăcel și a lui Silviu Berejan. În aceeași perioadă, Stelian Dumistrăcel contribuie și la apariția volumului *Prelegeri și conferințe (1992–1993)* (Coșeriu 1994b).

Împreună cu „princiipiile lingvisticii ca știință a culturii”, Stelian Dumistrăcel a ținut însă să le transmită studenților și doctoranzilor săi lecția de deontologie epistemologică, creând o veritabilă școală lingvistică, prin propunerea și conducerea a 15 teze de doctorat pe teme de lingvistică coșeriană.

Strict geografic, școala lingvistică întemeiată de Stelian Dumistrăcel se află la Iași, acolo unde se află și creatorul ei. Cei care se înscriu însă pe această linie a dezvoltării științifice, care, direct sau indirect, au venit în contact cu principiile și teoriile promovate de profesorul Stelian Dumistrăcel, le-au preluat, au beneficiat de ele și le-au promovat, nu pot fi circumscrise geografic. Universitatea din Bălți, ca un caz particular al contactului cu Profesorul Stelian Dumistrăcel, l-a avut drept profesor în repetate rânduri, participant la conferințe și colocvii, membru în colegii de redacție și în Seminarul științific de profil, colaborator la reviste („Semn”), recenzent al tezelor de doctor.

Oferite cu generozitate, consultațiile și sugestiile profesorului Stelian Dumistrăcel, la mese rotunde sau în pauzele dintre conferințe, i-au ajutat pe mulți dintre cei prezenți să-și nuanțeze, iar uneori chiar să-și restructureze esențial demersurile în domeniile lor de cercetare.

Nu mai puțin important însă, s-a conturat pentru noi, prin Stelian Dumistrăcel, modelul cercetătorului obiectiv și riguros, modelul profesorului exigent și competent și, nu în ultimul rând, modelul omului Stelian Dumistrăcel, inteligent și sociabil, binevoitor, dar intransigent, trăsături care conturează individualitatea unei personalități umane inconfundabile.

BIBLIOGRAFIE

- Beltechi 2007 = Eugen Beltechi, *Unul din cei mai avizați specialiști în problematica dialectologiei*, în „Limba română”, 7–9 (145–147), p. 131–133.
- Ciubotaru 1998 = Mircea Ciubotaru, *O lucrare nouă, unică în domeniu din mai multe puncte de vedere*, în „Revista de lingvistică și știință literară”, 2, p. 120–123.
- Corcimari 1997 = Valentina Corcimari, *Adevărată premieră în domeniul teoriei și metodologiei cercetării graiurilor*, în „Revista română”, III, p. 5.
- Coșeriu 1994a = Eugeniu Coșeriu, *Lingvistică din perspectivă spațială și antropologică. Trei studii*, cu o prefață de S. Berejan și un punct de vedere editorial de Stelian Dumistrăcel, Chișinău, Editura Știința.
- Coșeriu 1994b = Eugeniu Coșeriu, *Prelegeri și conferințe (1992–1993)*, supliment al publicației „Anuar de lingvistică și istorie literară”, t. XXXIII, 1992–1993, Seria A, Lingvistică, Iași.
- Dumistrăcel 1978 = Stelian Dumistrăcel, *Influența limbii literare asupra graiurilor dacoromâne. Fonetica neologismului*, București, Editura Științifică și Enciclopedică.
- Dumistrăcel 1980 = Stelian-Traian Dumistrăcel, *Lexic românesc. Cuvinte, metafore, expresii*, București, Editura Științifică și Enciclopedică.
- Dumistrăcel 1997 = Stelian Dumistrăcel, *Expresii românești. Biografii – motivații*, Iași, Editura Institutul European.

- Dumistrăcel 2001 = Stelian Dumistrăcel, *Până-n pânzele albe. Expresii românești. Biografii – motivații*, Iași, Editura Institutul European.
- Dumistrăcel 2006 = Stelian Dumistrăcel, *Discursul repetat în textul jurnalistic. Tentația instituirii comuniunii fatice prin mass-media*, Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”.
- Dumistrăcel 2007 = Stelian Dumistrăcel, *Cercetarea lingvistică îi poate favoriza cititorului lecturi de conștientizare, pe diferite planuri, a însăși condiției umane*, în „Limba română”, 7–9 (145–147), p. 99–112.
- Dumistrăcel 2011 = Stelian Dumistrăcel, *Lexic românesc. Cuvinte, metafore, expresii*, Iași, Casa Editorială Demiurg Plus.
- Dumistrăcel et al. 1997 = Stelian Dumistrăcel, Doina Hreapcă, Horia Bîrleanu, *Ancheta dialectală ca formă de comunicare*, Iași, Editura Academiei Române.
- Mihăescu 1981 = Haralambie Mihăescu, *St. Dumistrăcel, „Lexic românesc. Cuvinte, metafore, expresii”*, în „Revue des études sud-est européennes”, XIX, 1, p. 197.
- Munteanu 2007 = Cristinel Munteanu, *Un veritabil tratat de lingvistică a textului*, în „Limba română”, 7–9 (145–147), p.134–137.
- Stoica 2007 = Dan S. Stoica, *Défence et illustration*, în „Limba română”, 7–9 (145–147), p. 138–140.
- Urișescu 1979 = Dorin N. Urișescu, *O contribuție importantă la studiul unei etape de deosebită complexitate din istoria fonetismului graiurilor dacoromâne*, în „Limba și literatura”, III, p. 430–436.
- Zafiu 1998 = Rodica Zafiu, *Expresii explicate*, în „România literară”, 51–52, p. 16.
- Zafiu 2007 = Rodica Zafiu, *Interpretarea limbajului jurnalistic*, în „Limba română”, 7–9 (145–147), p. 141–146.
- Zugun 2002 = Petru Zugun, *Un important dicționar de expresii românești*, în „Cronica”, XXXVII, nr. 2, p. 18.

**LAUDATION OF PROFESSOR STELIAN DUMISTRĂCEL ON BECOMING
DOCTOR HONORIS CAUSA OF „ALECU RUSSO” UNIVERSITY OF BĂLȚI,
29 MARCH 2012**

ABSTRACT

On March 29, 2012, the “Alec Russo” State University of Bălți awarded Professor Stelian Dumistrăcel the title of Honorary Doctorate, in recognition of his entire activity, a title reflecting the gratitude of the university philologists from Bălți towards the professor who had encouraged and supported the efforts of alignment with the Romanian education and research system. I was part of the laudation committee. Dealing directly with the drafting of the *Laudatio* text, I had the opportunity to get close to Professor Stelian Dumistrăcel out of the necessity to follow his activity and to read his works once again, and we have permanently communicated and referred to the text. The text below, with small adjustments, most of them imposed, naturally, by the temporal distance, is the one agreed by Stelian Dumistrăcel.

Keywords: *Laudatio, Stelian Dumistrăcel, “Alec Russo” State University of Bălți, professor, researcher.*